A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2012. március 6.*

„EMOGA — Garanciarészleg — A finanszírozásból kizárt kiadások — Gyümölcsök és zöldségek — A kiadások igazolásának kötelezettsége — A termelő szervezetek elismerésének feltételei”

A T-230/10. sz. ügyben,

a **Spanyol Királyság** (képviselik kezdetben: M. Muñoz Pérez és A. Rubio González, később: M. Rubio González abogados del Estado)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviseli: F. Jimeno Fernández, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2010. március 11-i 2010/152/EU bizottsági határozat (HL L 63., 7. o.) részleges megsemmisítésére irányuló kérelme tárgyában, amennyiben az kizár egyes, Spanyolország által a gyümölcs- és zöldségágazatban kifizetett kiadásokat,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, K. Jürimäe (előadó) és M. van der Woude bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. november 22-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita alapjául szolgáló tényállás

1 2008. április 7-én öt, az FV/2004/381/ES, FV/2005/301/ES, FV/2005/302/ES, FV/2006/354/ES, FV/2005/385/ES számokon nyilvántartott, az Európai Közösségek Bizottsága mezőgazdasági kiadásokat ellenőrző szolgálata által elvégzett, a zöldség- és gyümölcságazatban nyújtott támogatásokra vonatkozó vizsgálatot követően a Bizottság a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i

* Az eljárás nyelve: spanyol.

1258/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 414. o.) 7. cikke (4) bekezdésének rendelkezései értelmében közölte a spanyol hatóságokkal a szóban forgó vizsgálatokra vonatkozó következtetéseit.

2 2008. május 27-én a Spanyol Királyság az egyeztető testület közreműködését kérte. 2008. október 29-én az egyeztető testület elfogadta végleges jelentését. 2009. augusztus 25-én a Bizottság közölte a Spanyol Királysággal végleges álláspontját.

3 A 2009. szeptember 30-i összefoglaló jelentésben hivatkozott érvelés alapján a Bizottság az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2009. szeptember 30-i 2010/152/EU határozatban (HL L 63., 7. o.) úgy döntött, hogy kizár a közösségi finanszírozásból a Spanyol Királyság által – többek között – a zöldség- és gyümölcságazatban kifizetett kétfajta kiadást.

4 Egyfelől a Bizottság először egy összesen 33 339 525,05 euró összegű egyedi korrekciót alkalmazott a csomagolási költséggazdálkodás kiadásai jogcímén bejelentett költségek tekintetében azon okból, hogy a kifizetett kiadások nem voltak támogathatók a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatosan. Másfelől a Bizottság egy összesen 4 940 378,44 euró összegű 100%-os egyedi korrekciót alkalmazott a SAT Royal termelői szervezet (a továbbiakban: SAT Royal tsz) számára nyújtott támogatás tekintetében az e szervezet elismerését lehetővé tévő kritériumok alkalmazásában feltárt hiányosságok okán.

Eljárás és a felek kereseti kérelmei

5 A Törvényszék Hivatalához 2010. május 21-én benyújtott keresetlevéllel a Spanyol Királyság előterjesztette a jelen keresetet.

6 A Spanyol Királyság kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot abban a részében, amelyben az kizár az uniós finanszírozásból egyes, a Spanyol Királyság által kifizetett kiadásokat;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

7 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

8 Keresetének alátámasztására a Spanyol Királyság két jogalapra hivatkozik. Az első lényegében azon alapul, hogy a Bizottság a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos költségek kizárását illetően tévesen alkalmazta a jogot a gyümölcs- és zöldségpiac közös szervezéséről szóló, 1996. október 28-i 2200/96/EK tanácsi rendelet (HL L 297., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 20. kötet, 55. o.), valamint a működési alapok, a működési programok és a pénzügyi hozzájárulás tekintetében a 2200/96/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2003. augusztus 11-i 1433/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 203., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 39. kötet, 431. o.) rendelkezéseinek értelmezése során. A

második jogalap lényegében azon alapul, hogy a SAT Royal tsz elismerésére vonatkozó ellenőrzési rendszer hiányosságait illetően a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot a 2200/96 rendelet, valamint a termelői csoportok előzetes elismerése tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2003. augusztus 11-i 1432/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 203., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 39. kötet, 424. o.) rendelkezéseinek értelmezése során.

Az első jogalapról

9 Az első jogalap tekintetében a felek lényegében azon kérdésben nem értenek egyet, hogy a 2200/96 rendelet és az 1433/2003 rendelet rendelkezései értelmében a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos többletköltségeket a termelői szervezetnek (a továbbiakban: tsz), közvetlenül vagy közvetve kell-e viselnie, és ez utóbbi, a 2200/96 rendelet 15. cikkében előírt támogatás elnyerése céljából köteles-e a támogatás iránti kérelméhez a szóban forgó költségeket igazoló okirati bizonyítékot csatolni.

10 Előzetesen az első jogalap vizsgálata tekintetében releváns rendelkezésekre és ítélkezési gyakorlatra kell emlékeztetni.

11 Először is, a 2200/96 rendelet 15. cikke ekképp rendelkezik:

„(1) A működési alapot felállító termelői szervezetek részére közösségi pénzügyi támogatást kell biztosítani, az ebben a cikkben megállapított feltételeknek megfelelően.

Ezt a pénzalapot a társult termelők által a ténylegesen értékesített gyümölcs és zöldség mennyisége vagy értéke alapján befizetett pénzügyi hozzájárulás, valamint az első albekezdésben említett pénzügyi támogatás tartja fenn.

(2) Az (1) bekezdésben jelzett működési alap felhasználható:

a) a piacról való árukivonás finanszírozására, a (3) bekezdésben megállapított feltételeknek megfelelően;

b) az illetékes nemzeti hatóságokhoz benyújtott, és általuk a 16. cikk (1) bekezdésének megfelelően elfogadott működési program finanszírozására.

[…]

(5) Az (1) bekezdésben említett pénzügyi támogatás megegyezik az abban a bekezdésben jelzett pénzügyi hozzájárulás ténylegesen befizetett összegével, de nem lehet több a (2) bekezdés szerinti tényleges kiadások 50%-ánál.

[…]”

12 Az 1433/2003 rendelet „Kérelmek” címet viselő 18. cikke (2) bekezdésének c) pontja előírja, hogy „[a] kérelmekhez alátámasztó dokumentumokat kell csatolni, amelyek tartalmazzák […] a működési program kapcsán felmerült kiadások[at].

13 Az 1433/2003 rendeletnek „A működési programok nem kötelező elemei” című I. melléklete 2. pontja c) alpontja értelmében – amely mellékletre a szóban forgó rendelet 8. cikkének (2) bekezdése utal – a működési programok többek között a „környezetvédelmi intézkedések” specifikus költségeire vonatkozó adatokat tartalmazhatnak, „beleértve a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásának költségeit” is.

14 Az 1433/2003 rendelet I. melléklete 2. pontja c) alpontjának utolsó része a 3. lábjegyzetre utal, amelynek értelmében:

„A csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásait kellőképpen meg kell indokolni, és követni kell a csomagolásról és csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv […] [II. mellékletében előírt] kritérium[oka]t."

15 Másodsorban arra kell emlékeztetni, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében az EMOGA csak a mezőgazdasági piacok közös szervezése keretében, az uniós jogi rendelkezéseknek megfelelően végrehajtott intézkedéseket finanszírozza (lásd a Bíróság C-349/97. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2003. május 8-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-3851. o.] 45–47. és 49. pontját, valamint a C-300/02. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2005. február 24-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-1341. o.] 32–36. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

16 Ezt követően először is a Spanyol Királyság által az első jogalap alátámasztására hivatkozott érveket kell megvizsgálni.

17 Elsőként azt kell megállapítani, hogy a Spanyol Királyság helytelenül állítja, hogy a Bizottság elismerte, hogy a spanyol hatóságok helyesen rögzítették a 17%-os átalányértéket, amelyet a szokásos költségekhez képest jelentkező többletköltségek tekintetében alkalmaztak. Az ügy irataiból ugyanis az következik, hogy bár a Bizottság elismeri, hogy a jelen ügyben megállapított 17%-os mérték önmagában nem aránytalan, azt rója fel a Spanyol Királyságnak, hogy e mérték számításába anélkül foglalta bele a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos költségeket, hogy bármilyen módon bizonyította volna, hogy e költségeket a tsz-ek vagy ezek tagjai viselték.

18 Másodsorban azt kell megvizsgálni, hogy – amint azt a Spanyol Királyság állítja – a Bizottság tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor megkövetelte, hogy a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos költségeket szükségszerűen a tsz-ek viseljék.

19 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2200/96 rendelet 15. cikke (5) bekezdése első albekezdése rendelkezéseinek értelmében az Unió által nyújtott pénzügyi támogatás kiszámítása különösen a működési program működési alapja általi finanszírozás keretében felmerült „tényleges kiadások" tekintetében történik. Hasonlóképpen, az 1433/2003 rendelet 18. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében a tsz-ek által benyújtott támogatás iránti kérelmekhez csatolni kell a működési program kapcsán felmerült kiadásokat tanúsító igazoló dokumentumokat.

20 A fent hivatkozott rendelkezésekből az következik, hogy uniós pénzügyi támogatás csak azzal a feltétellel nyújtható működési program jogcímén tsz számára, hogy a szóban forgó programmal kapcsolatban felmerült kiadásokra vonatkozó kötelezettségvállalás tekintetében bizonyítékot szolgáltatnak.

21 A szóban forgó rendelkezések ezen értelmezését a Spanyol Királyság által előadott azon érvelés sem teszi vitathatóvá, miszerint e követelmény nem alkalmazható azokra a működési programokra, amelyek a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos költségeket tartalmaznak, mivel a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 365., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 13. kötet, 349. o.) rendelkezéseiből – amely irányelvre az 1433/2003 rendelet I. mellékletének 3. lábjegyzete utal –az következik, hogy e csomagolások kezelése a forgalmazók feladata, ily módon nem lenne logikus, ha a szóban forgó rendelet azt követelné meg, hogy a tsz-ek viseljék a csomagolások kezelése azon műveleteinek költségeit, amelynek végrehajtása nem az ő feladatuk.

22 Először is meg kell állapítani, hogy a fenti 20. pontban hivatkozott szabály nem zárja ki a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos költségek figyelembevételét, amennyiben – mint a jelen ügyben is – a szóban forgó költségeket közvetlenül a forgalmazók, és közvetve a tsz-ek viselik. Csak azt kell ugyanis bizonyítani, hogy a szóban forgó költségeket a tsz-ek viselik, közvetve vagy közvetlenül.

23 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az 1433/2003 rendelet a működési alapok, a működési programok és a pénzügyi hozzájárulás tekintetében a 2200/96/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szól. E jogcímen, amint az a fenti 19. és 20. pontban tett megállapításokból is következik, az 1433/2003 rendelet 18. cikke (2) bekezdésének c) pontja annak előírásával, hogy értelmében a tsz-ek által benyújtott támogatás iránti kérelmekhez csatolni kell a működési program kapcsán felmerült kiadásokat tanúsító igazoló dokumentumokat, a 2200/96 rendelet 15. cikkének (5) bekezdésében rögzített szabályt hajtja végre.

24 Ezzel szemben sem a 2200/96 rendelet, sem az 1433/2003 rendelet, sem pedig maga a 94/62 rendelet – amelyre az 1433/2003 rendelet I. mellékletének 3. lábjegyzete utal – nem ír elő a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos költségeket tartalmazó működési program keretében alkalmazandó, a 2200/96 rendelet 15. cikke (5) bekezdésének rendelkezéseiből következő azon szabálytól való eltérést, miszerint az Unió által nyújtott támogatást a ténylegesen felmerült, következésképpen a támogatást kérelmező, a jelen ügyben a tsz-ek által bizonyított költségek tekintetében kell kiszámítani.

25 A fenti megállapításokból az következik, hogy a Spanyol Királyság megalapozatlanul rója fel a Bizottságnak, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor megkövetelte, hogy a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos költségeket szükségszerűen a tsz-ek viseljék.

26 Harmadsorban azt kell megvizsgálni, hogy – amint a Spanyol Királyság állítja – aránytalan-e az a követelmény, hogy a tsz-nek bizonyítania kell, hogy a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos költségeket – közvetlenül vagy közvetve – maga viselte.

27 A Spanyol Királyság közelebbről azt állítja, hogy egyrészt a tsz-eknek nem kell a csomagolás környezetgazdálkodására fordított kiadások pontos összegét feltüntető okirati bizonyítékkal rendelkezniük, másrészt pedig a forgalmazók e költségeket a tsz-ekre hárítják át mint a termelési költségek maradványát.

28 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jog általános jogelvei közé tartozó arányosság elve megköveteli, hogy az uniós intézmények aktusai ne haladják meg a szóban forgó szabályozás által kitűzött jogszerű cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket, mivel több megfelelő intézkedés közül a kevésbé korlátozó jellegűt kell választani, és az okozott hátrányok nem lehetnek aránytalanok az elérendő céllal (lásd a Bíróság C-375/05. sz. Geuting-ügyben 2007. október 4-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-7983. o.] 45. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

29 Ezen elv megvalósulási feltételeinek bírósági felülvizsgálata keretében, tekintettel az uniós jogalkotó széles mérlegelési jogkörére a közös agrárpolitika területén, az e tárgyban hozott intézkedésnek a Bizottság által követni szándékozott célra nyilvánvalóan alkalmatlan jellege lehet csak hatással az ilyen intézkedés jogszerűségére (lásd ebben az értelemben a fenti 28. pontban hivatkozott Geuting-ügyben hozott ítélet 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

30 A jelen ügyben először is el kell utasítani a Spanyol Királyság által hivatkozott azon érvelést, miszerint az 1433/2003 rendelet I. melléklete úgy teszi lehetővé a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos költségek bevonását a működési programokba, hogy semmiféle feltételt nem ír elő azzal a személlyel kapcsolatban, akinek e költségeket viselnie kell.

31 Amint ugyanis az már a fenti 24. pontban megállapításra került, a 2200/96 rendelet és az 1433/2003 rendelet nem ír elő semmiféle eltérést a 2200/96 rendelet 15. cikke (5) bekezdésének és az 1433/2003 rendelet 18. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseiből következő szabálytól.

32 Másodsorban – azzal ellentétben, amit lényegében a Spanyol Királyság állít – nem fogadható el az, hogy a tsz-ek által közvetve viselt kiadás valóságának bizonyítása tekintetében elegendő lenne azon vélelmezetten logikus feltételezésre támaszkodni, miszerint a gyakorlatban a tsz-ek által a forgalmazóknak számlázott eladási ár csökkent volna azon tényre tekintettel, hogy ez utóbbiak viselték az érintett termékek csomagolásának kezelésével összefüggő költségeket.

33 Egyrészt ugyanis ez az érv nyilvánvalóan ellentmond a fenti 20. pontban hivatkozott szabálynak. Másrészt nem zárható ki, hogy a tsz-ek által számlázott eladási ár csökkentése helyett a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos többletköltség visszanyerhető legyen a kereskedelmi lánc végén a forgalmazók által az ügyfeleiknek számlázott eladási ár emelésével.

34 Következésképpen kizárólag a közvetlenül vagy közvetve viselt költség valós jellegének a támogatást kérelmező általi bizonyítása biztosíthatja a fenti 20. pontban hivatkozott szabálynak való megfelelést.

35 Harmadsorban – a Spanyol Királyság állításával ellentétben – e bizonyítás szükségessége nem szűnik meg, ha – mint a jelen ügyben – a tagállam az 1433/2003 rendelet rendelkezéseinek megfelelően hozzávetőlegesen meghatározta a szokásos költségekhez képest a csomagolások kezeléséből eredő többletköltségeket. Ennek elfogadása ugyanis azzal a következménnyel járna, hogy a fenti 20. pontban hivatkozott szabály megsértésével a semmiféle többletköltséget nem viselő tsz-ek is támogatáshoz juthatnának.

36 A fenti megállapításokból az következik, hogy a Spanyol Királyság által felhozott érvek nem veszik kellőképpen figyelembe a szóban forgó szabályozás által követett jogszerű célkitűzést, nevezetesen annak biztosítását, hogy – amint az a fenti 15. pontban megállapításra került – a pénzügyi intézkedéseket a mezőgazdasági piacok közös szervezése keretében az uniós jogi rendelkezéseknek megfelelően kell végrehajtani. Következésképpen, sem a Spanyol Királyság érvelése, sem pedig az ügy iratai nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy annak megkövetelésével, hogy a tsz bizonyítsa, hogy maga viselte a csomagolás környezetgazdálkodási vonatkozásaival kapcsolatos költségeket, a Bizottság megsértette az arányosság elvét.

37 Következésképpen, mivel a Spanyol Királyság által az első jogalap alátámasztására hivatkozott érvelések közül egy sem megalapozott, e jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

38 A második jogalap keretében a felek lényegében abban a kérdésben nem értenek egyet, hogy az 1432/2003 irányelv 14. cikkét kizárólag azon gyümölcs- és zöldségtermelő természetes vagy jogi személyekre kell-e alkalmazni, akik/amelyek társulva olyan tsz-t alkotnak, mint a SAT Royal tsz, vagy amennyiben a tagok jogi személyek, az ez utóbbi személyek társasági részesedéseivel rendelkező természetes vagy jogi személyekre is.

39 Először is a második jogalap vizsgálata tekintetében releváns rendelkezésekre kell emlékeztetni.

40 A 2200/96 rendelet 11. cikke (1) bekezdése d) pontjának 3. alpontja ekképp rendelkezik:

„Ennek a rendeletnek az alkalmazásában a »[tsz]« bármely olyan jogi személy:

[…]

d) amely társulási szabályai meghatározzák:

[…]

3. a szervezetnek és döntéseinek a termelő tagok által demokratikus módon való ellenőrzését lehetővé tevő szabályokat;

[…]”

41 Az 1432/2003 rendelet (14) preambulumbekezdése értelmében:

„Annak biztosítása érdekében, hogy a termelői szervezetek hitelesen képviseljenek minimális számú termelőt, a tagállamoknak lépéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy a [tsz-en] belül a termelés zömét előállító, de kisebbségben levő tagok ne uralják jogellenes módon a szervezet irányítását és működését.”

42 Az 1432/2003 rendelet „Termelői szervezetek minimális mérete” című 4. cikkének (1) bekezdése ekképp rendelkezik:

„A 2200/96 […] rendelet 11. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett minimális taglétszám kategóriánként öt termelő.”

43 Az 1432/2003 rendeletnek a „Nem termelő tagok” című 13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok meghatározhatják, hogy lehetőséget biztosítanak-e bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki/amely nem termelő, [tsz] tagjaként történő elfogadására, és ha igen, milyen feltételekkel.

(2) Az (1) bekezdésben említett feltételek meghatározásakor a tagállamok a 2200/96 […] rendelet 11. cikke (1) bekezdésének a) pontjával és d) pontja 3. alpontjával összhangban biztosítják, hogy:

[…]

b) a [tsz-ek] szabályzata olyan szabályokat tartalmaz[zon], amelyek lehetővé teszik, hogy a termelő tagok demokratikus módon ellenőrizhessék szervezetüket és annak döntéseit.

[…]”

44 Az 1432/2003 rendeletnek „A termelői szervezetek demokratikus felelőssége” című 14. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok megtesznek minden olyan intézkedést, amely ahhoz szükséges, hogy elkerüljék, hogy a tagok közül egy vagy több visszaéljen a [tsz] vezetése vagy működése feletti hatalmával vagy befolyásával.

(2) A [tsz] egyetlen tagja sem rendelkezhet a szavazati jogok több mint 20%-ával. Az adott tagállam azonban ezt az értéket maximálisan 49%-ig megnövelheti, a szóban forgó tagnak a [tsz] értékesített termelése értékéhez való hozzájárulása arányában.”

45 Másodsorban e rendelkezésekre tekintettel meg kell vizsgálni a Spanyol Királyság által a második jogalap alátámasztására felhozott érvelést, amely jogalap két részre oszlik.

46 Az elsődlegesen hivatkozott első részt illetően a Spanyol Királyság azt rója fel a Bizottságnak, hogy megsértette az 1432/2003 rendelet 13. és 14. cikkének fent hivatkozott rendelkezéseit, amikor figyelembe vette, hogy ugyanaz a nem termelő természetes személy a SAT Royal tsz kilenc jogi személy tagja közül négy felett ellenőrzést gyakorolt, mégpedig oly módon, hogy e természetes személy rendelkezett e négy jogi személy részesedéseinek 76%-ával, valamint a másik három részesedéseinek közel 100%-ával. A Spanyol Királyság szerint ugyanis e tsz valódi tagja kizárólag e kilenc jogi személy, nevezetesen kereskedelmi társaság volt, és ezek közül mindegyik – a fent hivatkozott rendelkezéseknek megfelelően – a szavazati jogoknak kevesebb mint 20%-ával rendelkezett.

47 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2200/96 rendelet rendelkezéseiből és az 1432/2003 rendeletnek a fenti 40–43. pontban hivatkozott rendelkezéseiből egyértelműen az következik, hogy a tsz-ekre vonatkozó uniós szabályozás célja ezek demokratikus működésének biztosítása, két alapelv érvényesülése mellett.

48 Egyfelől a 2200/2003 rendelet 11. cikke (1) bekezdése d) pontjának 3. alpontja értelmében a tsz termelő tagjainak ellenőrizniük kell szervezetüket és annak döntéseit. Ezt az elvet egyébként megerősítik az 1432/2003 rendelet 13. cikke (2) bekezdése b) pontjának különös rendelkezései.

49 Másfelől az 1432/2003 rendelet 4. cikkéből, valamint 14. cikkének (4) bekezdéséből az következik, hogy a tsz tagjai között legalább öt termelőnek kell lennie, és e tagok közül főszabály szerint egyik sem rendelkezhet a szavazatok több mint 20%-ával. E rendelkezések megfelelnek az 1432/2003 rendeletnek a fenti 41. pontban hivatkozott (14) preambulumbekezdésében rögzített előírásnak. Nem vitatott továbbá, hogy a szóban forgó rendelkezéseket nemcsak a természetes személyekre, hanem a tsz-ek jogi személyiségű tagjaira is alkalmazni kell, és a jelen ügyben a hivatkozott tagok mindegyike egy szavazattal rendelkezik a SAT Royal tsz-ben.

50 Márpedig valamely tsz demokratikus működésének a tagállamok általi ellenőrzése során nem lehet elvonatkoztatni a tsz tagjainak részesedéseivel rendelkező természetes vagy jogi személyek kilététől. Ilyen ellenőrzés hiányában ugyanis ugyanazon természetes vagy jogi személy, aki/amely valamely tsz több tagja részesedéseinek nagyobb részével, illetve egészével rendelkezik, és így e tagok, különösen pedig döntéshozatali folyamataik felett ellenőrzést gyakorol, e tagok mögé rejtőzhet.

51 E körülmények között a fenti 49. pontban említett második elv megkerülhető lenne, mivel a tsz tagjainak látható száma nem fejezné ki a tsz valóban független tagjai számát.

52 E megállapítás azon okból sem vitatható, hogy a jelen ügyben szóban forgó természetes személy nem termelő. Épp ellenkezőleg, azt kell kiemelni, hogy a jelen ügy körülményeire figyelemmel a SAT Royal tsz tagjai termelők. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az a tény, hogy a szóban forgó nem termelő természetes személy a SAT Royal tsz több termelő tagja részesedéseinek nagy részével, illetve egészével rendelkezik, a fenti 48. és 49. pontban említett, az uniós jogalkotó által a tsz-ek demokratikus működésének biztosítása céljából előírt két alapelv megsértésének minősül. E körülményre figyelemmel ugyanis nemcsak hogy a tsz tagjainak látható száma a fenti 49. pontban említett második alapelv megsértésével nem mutatja a tsz valóban független tagjainak számát, hanem a fenti 48. pontban említett alapelv megsértésével – mivel egyes termelőket nem termelő személy ellenőrzött – a tsz irányításával összefüggő jogokat és döntéseinek ellenőrzését sem csak a termelő tagok gyakorolják valójában.

53 A fenti megállapításokból az következik, hogy – a Spanyol Királyság állításaival ellentétben – a Bizottság joggal állapította meg, hogy a tsz-ek demokratikus működésének biztosítása céljából figyelembe kellett venni a tsz tagjait ellenőrző természetes vagy jogi személyek kilétét.

54 Ennélfogva a második jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

55 A második jogalap második, másodlagosan hivatkozott részét illetően a Spanyol Királyság azt állítja, hogy a Bizottság értékelési hibát követett el azon szavazatok százalékos aránya tekintetében, amelyekkel ugyanazon személy a SAT Royal tsz-ben közvetve rendelkezett. A Bizottság ugyanis a Spanyol Királyság szerint tévesen ítélte meg, hogy a jelen ügyben a szóban forgó természetes személy e tsz kilenc tagja közül négyet ellenőrzött. A Spanyol Királyság ugyanis azt állítja, hogy e nem termelő természetes személy a tsz e kilenc tagja közül csak hármat ellenőrzött. Ily módon arra hivatkozik, hogy azon szavazatok aránya, amelyekkel e természetes személy a SAT Royal tsz-ben közvetve rendelkezett, nem 44,44%, hanem 33% volt. Márpedig ez utóbbi arány megfelel a szavazati jogok száma azon felső határának, amelyet a Spanyol Királyság az 1432/2003 rendelet 14. cikke (2) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően növelt meg.

56 E tekintetben elegendő arra rámutatni, hogy egyrészt még azt feltételezve is, hogy – amint azt a Spanyol Királyság állítja – a szóban forgó természetes személy a tsz kilenc tagjából csak hármat ellenőrzött, a válaszbeadványhoz csatolt iratokból az következik, hogy a termelésnek az e három jogi személy által értékesített része a tsz által értékesített termeléshez viszonyítva 11,8%-nak felel meg, és másrészt ezen adatot a Spanyol Királyság nem vitatta.

57 Márpedig, az 1432/2003 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének második mondatának értelmében az egy tag rendelkezésére álló szavazati jogok 20%–os maximális értéke tagállam általi megnövelésének arányban kell lennie a szóban forgó tagnak a tsz értékesített termelése értékéhez való hozzájárulásával.

58 Következésképpen, amint arra a Bizottság is hivatkozott, abban az esetben, ha a jelen ügyben szóban forgó személy a SAT Royal tsz kilenc tagja közül csak hármat ellenőrzött, és mivel e tagok mindegyike egy szavazattal rendelkezett a tsz-ben, a szóban forgó természetes személy a szavazatok 33%-ával rendelkezett, ami ugyan megfelel a Spanyol Királyság által rögzített felső határnak, jelentősen meghaladja azonban a termelési értéknek az általa a tsz-ben ellenőrzött három jogi személy által képviselt részét.

59 E körülmények között a Spanyol Királyságnak az 1432/2003 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének rendelkezései értelmében és a SAT Royal tsz demokratikus működése biztosításának érdekében meg kellett volna tennie az annak elkerüléséhez szükséges intézkedéseket, hogy a szóban forgó természetes személy a szavazati jogok több mint 20%-ával rendelkezzen a tsz-ben.

60 A fenti megállapításokból az következik, hogy a második jogalap második része hatástalan, és a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

61 Ennélfogva a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

62 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Spanyol Királyság pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Spanyol Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. március 6-i nyilvános ülésen.

Aláírások